31999R2162

13.10.1999 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 265/13

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2162/1999

z dnia 12 października 1999 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego i ustanawiające przepisy przejściowe w sprawie wykorzystania specjalnej pomocy oraz w sprawie stosunku między zmienną częścią premii a premią dla Grupy VII (Katerini) we Włoszech dla zbiorów z lat 1999, 2000 i 2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 660/1999 [2], w szczególności jego art. 7 i 14a oraz art. 27,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego [3], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1373/1999 [4], ustanawia wymogi, jakie muszą spełnić grupy producentów w celu uzyskania uznania. W celu lepszego porównania jakości tytoniu produkowanego przez poszczególne grupy producentów oraz zapewnienia, że ich członkowie otrzymują pomoc techniczną, grupom producentów powinno zezwolić się na ograniczenie swojej działalności do uznanych obszarów produkcyjnych.

(2) W celu zapewnienia, że zmienna część premii funkcjonuje poprawnie oraz, że prowadzone są skuteczne kontrole, powinno zostać ustanowione, że cena zakupu do obliczenia zmiennej części premii musi zostać ustalona w momencie dostawy, że tytoń musi zostać przesadzony do dnia 15 czerwca każdych zbiorów oraz że niespełnienie wyżej wymienionych przepisów powinno być karalne.

(3) Artykuł 19 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2848/98 przewiduje wypłatę producentowi zaliczki od premii równej 50 % przyznanej premii. W celu uproszczenia procedury administracyjnej w Państwach Członkowskich, maksymalna wysokość zaliczki powinna być równa stałej części premii.

(4) Artykuł 19 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2848/98 przewiduje, że zaliczki mogą być wypłacane od dnia 16 października w roku zbiorów i musi być wypłacona w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku, z wyjątkiem przypadków, kiedy wniosek został przedłożony przed dniem 16 września, kiedy to okres ten zostaje przedłużony do 60 dni. Wobec tego, że w niektórych Państwach Członkowskich zbiór rozpoczyna się dnia 1 sierpnia, okres wypłaty powinien zostać przedłużony do 77 dni.

(5) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2848/98 stanowi, że gdy z powodu różnych przyczyn, gospodarstwo produkujące tytoń jest przekazane stronie trzeciej, nowy beneficjent jest uprawniony do deklaracji kwot produkcyjnych, począwszy od daty przekazania przez cały okres referencyjny. W celu poprawy efektywności procedur kontrolnych oraz w celu zapobiegania uchylaniu się od przestrzegania przepisów, w przypadku przeniesienia dokonanego z innych powodów niż śmierć, powinno się zezwolić Państwom Członkowskim na określenie terminu, do którego nowy beneficjent musi uzyskać uprawnienie do deklaracji kwot produkcyjnych na bieżący rok zbiorów.

(6) Umowa kontraktacji, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2848/98, jest zawierana między pierwszym przetwórcą, z jednej strony, a grupą producentów lub producentem indywidualnym, który nie należy do grupy, z drugiej strony, a umowa zawiera, miedzy innymi, dokładną lokalizację miejsca produkcji tytoniu i obszar danej działki. Artykuł 40 ust. 2 tiret piąte tego rozporządzenia stanowi, że grupy mogą korzystać ze specjalnej pomocy w celu zapewnienia, że spełniają reguły wspólnotowe. Powinny zostać nałożone kary na indywidualnych producentów w przypadku, kiedy działka, na której uprawiany jest tytoń różni się od tej wykazanej w umowie kontraktacji i które powinny zostać zaostrzone poprzez nałożenie ich nie tylko na indywidualnych producentów, ale również na grupy producentów, do których należą.

(7) Co najmniej połowa wysokości pomocy specjalnej musi zostać wykorzystana przez grupy producentów na wydatki określone w art. 40 ust. 2 tiret pierwsze, drugie i trzecie rozporządzenia (WE) nr 2848/98, jak przewidziano w ust. 3 tego artykułu. W świetle zmienionych warunków dotyczących uznania grup producentów z mocą od zbiorów 1999 r. powinny zostać ustanowione bardziej elastyczne przepisy dla korzystania z pomocy specjalnej w ramach dwuletniego okresu przejściowego, w celu umożliwienia grupom producentów dokonania reorganizacji mającej na celu podniesienia wartości produktów dostarczanych przez ich członków oraz zapewnienia, że grupa spełnia reguły wspólnotowe.

[1] Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70.
[2] Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 10.
[3] Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 17.
[4] Dz.U. L 162 z 26.6.1999, str. 47.

(8) Rozporządzenie Rady (WE) nr 660/1999 ustanawia progi gwarantowane dla grupy VII (Katerini i podobne odmiany) we Włoszech. Zależność między zmienną częścią a premią powinna zostać ustalona dla tej grupy odmian we Włoszech przy użyciu tych samych zależności, które zostały przyjęte dla grupy w Grecji.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Tytoniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2848/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 3 ust. 1 lit. g) dodaje się wyrazy w brzmieniu:

„Jednakże grupy producentów mogą ograniczyć swoją działalność do niektórych obszarów produkcyjnych. Jednakże w takich przypadkach producenci indywidualni uprawiający tytoń zarówno na obszarze jak i poza obszarami produkcyjnymi mogą zostać członkami tej grupy producentów w odniesieniu do ich całkowitej produkcji, pod warunkiem że większość ich upraw jest zbierana w ramach obszarów produkcyjnych, objętych przez grupę."

2) W art. 9 ust. 3 dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) zobowiązanie producenta do przesadzenia tytoniu na danej działce do dnia 15 czerwca roku zbiorów; jednakże jeśli nastąpi opóźnienie przesadzenia, grupa producentów lub producent indywidualny niebędący członkiem grupy producentów muszą poinformować o tym przetwórcę oraz właściwy organ Państwa Członkowskiego listem poleconym przed upływem tego terminu, podając powody opóźnienia oraz dane szczegółowe w przypadku zmiany działki".

3) W art. 18 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do obliczenia zmiennej części premii, musi zostać użyta cena zakupu ustalona dla każdej partii w dostawie".

4) W art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zaliczka, która nie może przewyższać stałej części premii, jest wypłacona pod warunkiem złożenia zabezpieczenia równego kwocie zaliczki plus 15 %.

Zaliczka jest wypłacana od dnia 16 października roku zbiorów i musi zostać wypłacona w terminie 30 dni od daty otrzymania wniosku określonego w ust. 2 oraz dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone, poza przypadkami gdy wniosek złożono przed dniem 16 września, kiedy okres ten jest przedłużony do 77 dni".

5) W art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy gospodarstwo produkującego tytoń zostało z jakichkolwiek przyczyn przekazane stronie trzeciej, nowy beneficjant jest uprawniony do deklaracji kwot produkcyjnych od dnia rejestracji przez właściwy organ. Państwa Członkowskie ustalają termin lub nieprzekraczalny termin na dokonanie rejestracji przekazania przez właściwy organ. Z wyjątkiem przypadku, kiedy przekazanie następuje w wyniku śmierci beneficjenta, gdy przekazanie zostało przedłożone właściwemu organowi w celu rejestracji po ustalonym przez Państwo Członkowskie terminie, uprawnienie do deklaracji kwot produkcyjnych staje się skuteczne od następnych zbiorów".

6) W art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydatki określone w ust. 2 tiret pierwsze, drugie i trzecie muszą wynosić co najmniej 30 % całkowitej kwoty pomocy specjalnej na zbiór 1999 r., 40 % całkowitej kwoty pomocy specjalnej na zbiór 2000 r. i 50 % całkowitej kwoty pomocy specjalnej na następne lata".

7) W art. 50 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie oraz dodaje się następujące ust. 2a i 2b:

„1. Jeśli kontrole ujawnią, że tytoń nie został przesadzony na działkę wykazaną w umowie kontraktacji do lub po dniu 15 czerwca roku zbiorów, producent indywidualny traci:

a) 50 % premii na zbiory bieżące, jeśli przesadzenie nastąpiło do dnia 30 czerwca,

b) wszystkie uprawnienia do premii na zbiory bieżące, jeśli przesadzenie nastąpiło po dniu 30 czerwca, ale do dnia 30 lipca.

Jeżeli producenci indywidualni nie zdołali wyhodować tytoniu lub jeżeli przesadzenie nastąpiło po dniu 30 lipca bieżącego roku zbiorów, producenci tracą wszystkie uprawnienia do premii na bieżące zbiory oraz do kwot produkcyjnych na następny zbiór.

2. Jeżeli w rzeczywistości okaże się, że uprawiany obszar jest mniejszy od obszaru zadeklarowanego o ponad 10 %, premia, która miała być wypłacona danemu producentowi na obecny zbiór i wszelkie kwoty, które miały zostać przydzielone temu samemu producentowi na następne zbiory, są zmniejszane o podwojoną wartość odkrytej niezgodności.

2a. Z wyjątkiem przypadków stosowania ust. 2, jeżeli działka, na której uprawiany jest tytoń, różni się od działki zadeklarowanej w zarejestrowanej umowie kontraktacji, premia, która ma zostać wypłacona zainteresowanym producentom na bieżące zbiory, jest zmniejszana o 5 %.

2b. Jeżeli kary określone w ust. 1, 2 i 2b są stosowane w stosunku do indywidualnego producenta, który jest członkiem grupy producentów, pomoc specjalna dla grupy producentów, do której ten producent należy, jest zmniejszana o sumę równą połowie obniżki mającej zastosowanie do producenta. Jeżeli kary takie są stosowane przez więcej niż dwa kolejne lata, są podwajane, począwszy od trzeciego roku".

8) W załączniku V pkt B zastępuje się pkt B z załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 1 stosuje się od zbiorów 1999 r., z wyjątkiem ust. 1, 2, 3, 5 i 7, które stosuje się od zbiorów 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 października 1999 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„B. Zależność między zmienną częścią premii a premią

1999

	I (Suszony ogniowo-rurowo)	II (Jasny suszony powietrznie)	III (Ciemny suszony powietrznie)	IV (Suszony ogniowo)	V (Suszony na słońcu)	Pozostałe		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Włochy	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %		15 %	
Grecja	20 %	25 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Hiszpania	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugalia	20 %	20 %						
Francja	20 %	20 %	20 %					
Niemcy	20 %	20 %	20 %					
Belgia		20 %	20 %					
Austria	20 %	20 %	20 %					

2000

	I (Suszony ogniowo-rurowo)	II (Jasny suszony powietrznie)	III (Ciemny suszony powietrznie)	IV (Suszony ogniowo)	V (Suszony na słońcu)	Pozostałe		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Włochy	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %		20 %	
Grecja	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Hiszpania	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugalia	25 %	25 %						
Francja	25 %	25 %	25 %					
Niemcy	25 %	25 %	25 %					
Belgia		25 %	25 %					
Austria	25 %	25 %	25 %					

2001

	I (Suszony ogniowo-rurowo)	II (Jasny suszony powietrznie)	III (Ciemny suszony powietrznie)	IV (Suszony ogniowo)	V (Suszony na słońcu)	Pozostałe		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Włochy	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %		30 %	
Grecja	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Hiszpania	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugalia	35 %	35 %						
Francja	35 %	35 %	40 %					
Niemcy	35 %	35 %	40 %					
Belgia		35 %	40 %					
Austria	35 %	35 %	40 %”					